

forhøjet afgiftsgrundlag udformet objektivt og gælde i alle tilfælde.

Der kan også være mere sjældne tilfælde, hvor en leverance mellem interesseforbundne parter prisfastsættes under indkøbs- eller fremstillingsprisen, når leverandøren ikke har fuld fradragsret, og leverancen er omfattet af en momsfristagelse, eller, hvor prisen fastsættes højere end normalværdien, i tilfælde hvor leverandøren ikke har fuld fradragsret.

Det foreslås, at der for sådanne tilfælde indsættes en regel i momsloven om, at SKAT i konkrete tilfælde kan påbyde, at afgiftstilsvaret er normalværdien. En sådan løsning vil være målrettet situationer, hvor det konstateres, at der med henblik på »moms- eller likvidtetsbesparelse« fastsættes en kunstig pris. Reglen skønnes kun at blive anvendt i meget få tilfælde.

2.1.3. Omvendt betalingspligt

Gældende regler

Hovedreglen i momsloven er, at det er leverandøren af en vare eller ydelse, som er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion, jf. momslovens § 46, stk. 1. Hovedreglen finder imidlertid i flere tilfælde ikke anvendelse, når sælgeren af den momspligtige vare eller ydelse er etableret i udlandet. Betalingspligten vendes derimod om således, at det er den herværende aftager, som skal afregne og betale momsen for ydelsen eller varen (omvendt betalingspligt).

Den omvendte betalingspligt gælder allerede i forhold til en lang række ydelser såsom konsulentbistand fra rådgivningsvirksomheder, advokater og revisorer, og ved grænseoverskridende transport og lastning af varer, jf. momslovens § 46, stk. 1, nr. 3. Endvidere er det sådan, at virksomhederne ved køb af varer fra virksomheder i andre EU-lande og 3. lande er ansvarlige for angivelse/afregning af henholdsvis erhvervs- og importmoms.

Med Rådets direktiv nr. 2000/65/EF af 17. oktober 2000, som nu er indarbejdet i momssystemdirektivet, blev reglerne om fiskale repræsentanter for udenlandske virksomheder afskaffet, og samtidig blev der åbnet mulighed for, at medlemslandene kan vælge at udvide det eksisterende anvendelsesområde for omvendt betalingspligt.

EU-reglerne fra år 2000 giver medlemslandene mulighed for at anvende omvendt betalingspligt i videre omfang end de områder, hvor direktivet fastsætter obligatorisk brug af reglen. Danmark har dog hidtil kun i yderligere ét tilfælde valgt at anvende reglen om ud-

videt omvendt betalingspligt, nemlig i forbindelse med levering og installering eller montering af varer her i landet. Efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 2, er den danske aftager således altid betalingspligtig, når denne er momsregistreret i Danmark og leverancen udføres af en virksomhed etableret i et andet EU-land, eller for dennes regning. Det er imidlertid et problem, at der i det omfang den udenlandske virksomhed efterfølgende skal foretage eftersyn eller reparation af den installerede vare, gælder der ikke omvendt betalingspligt, og den udenlandske virksomhed skal derfor momsregistreres her i landet og angive og afregne momsen her.

Reglen om omvendt betalingspligt anvendes i dag alene på salg til afgiftspligtige personer, dvs. virksomheder, hvor det er muligt at gennemføre en efterfølgende afgifts kontrol. Private købere er således ikke omfattet af reglen.

Baggrund for forslaget

Med baggrund i direktiv nr. 2000/65/EF om blandt andet udvidet brug af omvendt betalingspligt blev der fremsat lovforslag herom ved L 19 af 3. oktober 2001, men på grund af folketingsvalget i november 2001 bortfaldt lovforslaget. Da Danmark var forpligtiget til at gennemføre direktivets bestemmelser om afskaffelse af den fiskale repræsentant senest 1. januar 2002, blev lovforslaget genfremsat i reduceret form og vedtaget uden regler om udvidet brug af omvendt betalingspligt.

Brug af omvendt betalingspligt har til formål at sikre, at den betalingspligtige befinder sig indenfor rækkevidde af de nationale skattemyndigheders jurisdiktionsområde. Hermed sikres staten mod indtægtstab ved manglende afregning og indbetaling af moms, som ellers ville påhvile den udenlandske leverandør. Den omvendte betalingspligt fritager endvidere skattemyndighederne for den vanskeligere og mere ressourcekrævende direkte kommunikation med de udenlandske virksomheder, idet virksomhederne siden 1. januar 2002 ikke har skullet være repræsenteret ved en herboende repræsentant.

Her i landet varetages opgaven med udenlandske virksomheders registrering og afregning ved Skattecener Tønder. Skatteceneret har oplevet en voldsom stigning i antallet af udenlandske virksomheder, som er registreret her, der i dag overstiger 3.500. Der er stor usikkerhed om, hvorvidt virksomhederne angiver korrekt, ligesom der er stigende problemer med restancer, som skal inddrives via bistandsaftaler, hvilket både er ressource- og tidskrævende for SKAT.